

Една от най-важните систематични грешки при групировката е свързана с използването на неправилна класификация на етническите групи и общности, както и на езиците. Тази класификация обикновено е заложена още при изработване на програмата на преброяването и за нея стана дума по-напред. По такъв начин населението на съответната страна се показва етнически по-еднородно отколкото е в действителност.

Втората възможност за грешки тук може да възникне, когато се налага присвояване на определени шифри от използваните класификации. Лицето, поставящо тези шифри, може да прояви недобросъвестност и произволно да поставя погрешни такива или целенасочено да поставя преобладаващо шифъра на избрана от него етническа група. И в двата случая се получава съзнателна грешка. Същевременно може и случайно, по невнимание да се постави погрешен шифър.

Третият случай е, когато програмата за групировка е съставена така, че определени случаи да се отнасят към дадена група. Такава постановка има в бивша Югославия, когато при групировките не са изпълнени първоначалните намерения, залегнали в програмата на преброяването (Попис..., 2003).

Подобни случаи има в САЩ, където прекалено много се залага на компютърното автоматично кодиране на преброителните материали по етнически признаци. От една страна, това снижава грешките по шифрирането и разходите, но същевременно прави до голяма степен данните по отделни преброявания несъпоставими. Това се състои в различен обхват на отделните групи по етнически признаци и отсъствието на някои от тях отделно при предходни преброявания (Modernizing..., 1995, pp. 372-383).

Един друг случай също може да се приеме като грешка на групировката. Той се получава, когато събраните данни за етническите признаци не се публикуват. Например такива случаи има в България (1934 и 1975 г.), Иран (1956 г.) и др.

В България събраните данни за етническата принадлежност при преброяването през 1934 г. не са обнародвани, а това става частично по-късно⁸. За 1975 г. в официалните публикации на резултатите данните по етнически признаци също не намират място, макар че първоначалните намерения, заложени в програмата на преброяването, са били други (Програма..., 1973)⁹.

⁸ За първи път - само за няколко етноса в учебника на проф. Ст. Станев (1959 г.) и в публикацията на резултатите от преброяването през 1992 г.

⁹ По думите на Стамен Маринов, едно от отговорните тогава лица за преброяването през 1975 г., споделени в личен разговор с автора, впоследствие след обсъждане се е стигнало до решението резултатите да се обнародват само за две групи - "българи" и "други", но даже и това компромисно решение не е изпълнено. Едва в публикацията за резултатите през 1992 г. са поместени частични данни.